

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Formålet med lovforslaget er at skabe grundlag for en modernisering og effektivisering af den offentlige betalingsforvaltning samtidig med, at borgere og virksomheder har de samme - eller får forbedrede - vilkår.

Bidraget til offentlige effektiviseringer kommer fra følgende fire indsatsområder:

- Indførelse af NemKonto for borgere og virksomheder med en pengeinstitutkonto.
- Indførelse af NemBetalning for borgere og virksomheder uden en pengeinstitutkonto.
- Begrænsning af det offentliges kontantkasser.
- Krav om overgang til en mere elektronisk betalingsforvaltning i det offentlige.

Indsætterne bidrager til offentlige effektiviseringer og besparelser gennem færre manuelle processer og håndteringer i forhold til betalingerne, begrænsning af brugen af checks og kontantkasser samt en bedre udnyttelse af en bestående privat betalingsinfrastruktur.

Initiativet er en fortsættelse af lov om én afregningskonto vedtaget december 2002 (lov nr. 1042 af 17. december 2002 om ændring af lov om bemyndigelse til optagelse af statslån, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.). Forslaget skal ses i et bredere perspektiv, hvor sigtet er at frigøre ressourcer gennem bedre »cash management«. Det foreslås samtidig at overflytte bestemmelserne om én afregningskonto i lov om bemyndigelse til optagelse af statslån til nærværende forslag til en samlet lov for offentlige betalinger m.v.

II. Baggrund

Der er inden for de sidste 50 år sket ændringer i brugen af kontanter. Især på de større udbetalinger som løn anvendes kontanter i mindre omfang end tidligere som betalingsmiddel. En lignende udvikling har der

været for checks. Endvidere har omtrent alle borgere og virksomheder fået en pengeinstitutkonto.

Udviklingen har skabt de nødvendige forudsætninger for at tilrettelægge en offentlig administration, der har som udgangspunkt, at hver borger og virksomhed har en pengeinstitutkonto.

De fælles fordele ved overgang til »konto-til-konto«

En drivkraft bag udviklingen har været fælles fordele ved »konto-til-konto«-udbetaling af lønnen frem for udbetaling i form af kontanter eller checks.

Tidligere skulle virksomheden således hæve og afhente kontanter i pengeinstitutterne og foretage udlevering til lønmodtageren, som kvitterede herfor. Efterfølgende indsatte de fleste lønmodtagere lønnen på egen pengeinstitutkonto.

Udbetaling ved checks indebærer ligeledes mange ressourcekrævende transaktioner med udskrivning og udlevering til lønmodtager, som herefter i mange tilfælde skulle i et pengeinstitut for at hæve checken eller indsætte den på egen pengeinstitutkonto.

Der har med andre ord været fælles fordele for såvel virksomheder, lønmodtagere som pengeinstitutter ved overgang til »konto-til-konto«-overførsel af lønudbetalingen.

De fleste borgere har en pengeinstitutkonto

Når der vurderes at være grundlag for at overgå til ren pengeinstitutformidling for offentlige myndigheder, er begrundelsen som nævnt bl.a., at langt den største del af befolkningen har en pengeinstitutkonto, jf. tabel 1.

Der er ca. 4,2 mio. skattepligtige danskere over 18 år, og heraf har ca. 53.000 ikke en pengeinstitutkonto - svarende til ca. 1,3 pct. Der er formentlig tale om et overkantkøn, fordi en person med pengeinstitutkonto godt kan være registreret uden en konto i tabellen. Det gælder f.eks., hvis den eneste transaktion er en indbetaling på kontoen ultimo måneden, hvor indbetalingen hæves med det samme.